

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Simvlator. Expressus ex Theophraso, Cornelio Tacito, & Poetis comicis.
Descriptio XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

mones colligendos, fingendos, confarcinandos, totus excubat, non curat, an vxor, an liberi domegeant, an in balneis vestes amittat, an dum in porticu pedestres, naualesque pugnas narrat, vadimonio citatus non respondeat, aut dum munitissimas vrbes verbis capit, cœna illi interim excidat, præ insana fingendi, & garricendi dulcedine negligit omnia. Quæ porticus? quæ officina, quæ foripars? quam non centies quotidie suis passibus terat? atque hic obuiam amicis factus, statim mutato vultu sua uita renidet; & quid noui (inquit) bellissimum caput?

Antequam rogatus alter respondeat, pergit; nihilne noui dicitur, nihilne audiisti? veni igitur, veni, & affer sitientes aures, ego te sicut video, nouarum rerum epulis hodie sum excepturus. Tum incipit narrare, rediisse naues ex India recentes, admirabile profluxu esse regionis ingenium: illic spargi saccharum, vt apud nos, niues: placentas in summis arboribus crescere; lepores esse magnitudinis luporum; Regis Mogoris mortuam simiam, cuius vel solum dentem centenis aureorum millibus æstimaret: Turcarum copias à Persis esse delatas; magnum Sophi Christianæ religionis institutum suscipisse: super ea re legatos misisse ad summum Pontificem: fore, vt Roma, vel Parisijs intra paucos dies salutari lauacro tingatur.

Quod si quis dicat: Tu autem his credis? imò rem bonis authoribus differri assuevit, rumorem crebescere, omnium sensus mirifice congruere: si pergas authores huius rumoris inquirere, aut Asterij tibi puerum, aut Lyconem è prælio nuper reuersum, aut Polyspercontem, ad summum nominabit eos, quos nosse minime possis. Postquam narrauerit omnia, si hominem incœnatum valere iubeas, nihil illo tristius, sin tu inuitaris comiter ad cœnam, quoties inter pocula exclamabit: O miserum Turcam! ô lætos nuntios! Numquid meritò sua uisissimas epulas auribus tuis me parare dixeram? tu verò tacitus hoc tecum habeto: mox egrediens

ad ciuium vnumquemque accurrat,
vt ei narret omnia.

SIMULATOR.

Expressus ex Theophrasto, Cornelio Tacito, & Poetis comicis.

Descriptio XXXIX.

Simulator talis est, qualem difficillimè capias, nisi fueris idem. Hominem dices vulpeculam habere sub pectore, ita solers, varium, versatile, multiplex ad omnia fingit ingenium: sæuè blanditur, blandè sæuit, dominatur superbè, seruit humiliter, facie tamen est nonnunquam liberali, lætis, & illustribus oculis, ore sacundo, sermone ciuili, veste speciosa, ad omnem rationem humanitatis, vt videtur, compositus. Hic si tecum congregiatur, subridens, semioculos franger, verba cœcidet, siue natura, siue assuetudine suspensa semper, & obteura: quod si ad ingenium ars accedat, & sensus suos de industria tegere nitatur, non iam sensa, sed mera loquetur ænigmata. Non credo, non puto, obstupefco, non ita intellexi, alius eram ab illo: Porro, si quid agit, id vehementer occultat, & cum transactum fuerit, se adhuc deliberare dicit. Quicquid audiuerit, videri vult animum non aduertisse, quicquid flagrantissimè cupierit, specie recusantis dissimulabit se velle: si fortè magistratus, aut dignitas, aut honor aliquis à popularibus, & socijs deferatur, modestissimè discret solam Heroum mentem tantæ molis capacem: se in partem oneris publici aliquando vocatum, experiendo didicisse quàm arduum, quàm laboriosum esset, tempus gerere. Proin in cœtu, tot illustribus viris subnixo, ad alium deferant, qui sit authoritate grauior, & vsu peritior. Hic dictum benè exclamat aliquis? alium igitur quæramus: Vulpes vehementi dolore æstuat, & in ipso doloris æflu fingit hilaritatem. Quid cum tuis opibus inhiat, & prædam quærit? superbas fores matutinus saluator obsidebit, arrogantium mediastinorum fastus perferet, famem, moram, & bilem impotentissimas dominas deuorabit, vt tantisper alloquatur quem cupit fallere, nec centesimam passus repulsam desistet, aut de præda desperabit. Cum insinuatus fuerit, nullum sibi ministerium nõ honestum putabit: dicerijs non plus commouebitur,

Quam

Quam si dura flex, aut stet Marpesia cau-
165.

Frontem sibi salua inspergi patietur, & ea tolerabit, quæ nec Sarmentum, nec vilis Galba, Sanniones Cæsaris ad imperatoriam mensam pertulissent: iam cum insidias struit, si te alienatum à se senserit, vtrò veniet salutatum, in os palata laudabit, merentem lenissimorum verborum lenocinio consolabitur, tuis miseris ingemiscet, etiam lachrymulas funder amoris sui testes. Ad summum, omnem penitus exui simulatam oportere, se tuum esse ex asse, ad omnia paratissimum, in quoscunque terrarum tractus miseris, & si in caelum iusseris, ibit. Quod si ab alio contumelia affectus fuerit, illum vel verbo satisfacientem benevolè amplectetur, ignoscet, securo animo esse iubebit, interim per alios, iudicum, supplicia, & arcanam pestem machinabitur. At verò pactus aliquid negabit se meminisse, & si iustissimi aris debitor conuictus fuerit, primum rem trahet, quantum poterit, deinde palam iubebit quæstorem suum, alienum æs dissoluere, clam, monebit, ne quid erogat, etiamsi ipse imperare, & vehementer virgere videatur. Postremò, quoridianis vexatus creditorum quiritationi-

bus, Ignauum, inquit, quæstorem ærario meo præfeci, & accersito ad se homine, heus tu, inquit, cessator, itane pecuniam, quam iniunxeram, reddidisti? quid me, vel punctum temporis in ære alieno versari pateris? na tu? sed mitte hominem, tecum postea rationem iungam seuerius. Hæc palam, vt omnes audiant, clam in aurem insulurrat, perstat fortiter, eaque quidpiam dederis; Nec satis, cum in hospitium venit, primum hospitam nonnulla liberalitate ad se illecat, & illi minutias quædam pecuniarum soluit, Attica (quod aiunt) fide: Mox conciliata sibi gratia, splendidos, inquit, viros, hospita, hodie sum accepturus, fac vt omni apparatu extractum sit conuiuium, & si quid illi, vt fieri solet, in cœnam erogare voluerint, dic me tibi satisfecisse: facit imperata simplex mulier, mensam genialiter instruit, veniant qui fuerant iniurati, discumbunt, saliaem in modum epulantur, in discessu, conuiuiis pecunias offerentibus, satisfecit, inquit illa, hospes meus: hic vocem arripit, & litem postea intentantem hospitam proprio iugulat gladio. Ad summum tale est hominis ingenium, vt satius sit cum vipera, quam cum illo, sub eodem tecto degere.

I M P O S T O R.

Expressus ex Luciano, in Pseudomanth.

Descriptio XL.

Πρότερον γάρ σε αὐτὸ ὑπόγραψα τῷ λόγῳ πρὸς τὸ ὁμοίωτατον εἰκόσαι τὴν μορφήν, ὡς ἀνδράμονα, καὶ τοὶ μὴ γραφικὸς ἴσως ἴσῃνα σε καὶ τὸ το δέξαι. τὸ δὲ σῶμα αὐτὸς τε ἦν καὶ καλὸς ἰσῆρ, καὶ δεοπραγίης ὡς ἀληθῆς: λευκὸς τὴν χροῖαν, τὸ γένειον οὐ πᾶν λεῖπον, κόμην μὲν ἰδίαν, τὴν δὲ καὶ πρόθετον ἐπιπέδου. εὐ μάλα εἰχατμένω, καὶ τὸς πολλὰς. ὅτι ἦν ἀμοῖβία, κληθῆναι. ἀφθαλμοὶ πολλοὶ τὸ γοργῆν, καὶ ἔνθεον διεμφάνοντες. φάνημα ἦδιστὸν τε ἄμα, καὶ λαμπρότατον. καὶ ὄλως οὐδὲ κινῶν μεμπτὸς ἦν ταῦτά γε. τρι-

AC primum tibi de pingam hominem, effigiem eius, quo ad poterò proximè verbis adumbrans: tametsi non sum admodum pingendi peritus. Corpore igitur, vt interim & hoc tibi representem, procerus erat, & aspectu decorus, planeque specie diuina quadam, & maiestatis plena, colore candido, barba admodum hirsuta, coma partim natia tectus, partim appositia: sed hæc adeò sciè, & eleganter, vt plerique imitatam, adscititiamque non agnoscerent: oculi vehementer acres, ac versatiles, tum diuinum quiddam relucentes: vox dulcissima, pariterque clarissima, in summa, quoad has res, nulla ex parte poterat improbari: ac figura quidem hominis erat huiusmodi. Proius enim sarge mihi, & cogi-

Xxxj tati-